

SPECTACOLE

Aurora LEONTE și Luminița GHEORGHIU.

Adrian MIHALACHE

Realism psihologic

Teatrul realismului psihologic rămâne de neclintit. Contestat, depreciat, ironizat, marginalizat, el nu moare și nu se predă. Manifestele avangardelor, teatrul cruzimii, teatrul de imagine, teatrul sărac, absurdul, distanțarea, epicul, didacticul, politicul, vin și trec, fără să-i tulbure liniștea și siguranța. Știe că doar el poate să ofere spectatorilor iluzia, identificarea, emoția pură și nesofisticată. Chiar și minoritatea avizată dorește, măcar din când în când, să vină la teatru doar ca să râdă și/sau să plângă.

Modernismul începe atunci când creația își conștientizează procedeele, astfel încât reprezentarea acțiunii este percepută ca mai puțin interesantă decât acțiunea de a reprezenta. Publicul vrea însă să se regăsească în substanța operei, nu în forma ei. Dezinteresul Adelei față de literatura română, în care nu găsește nici suspense-ul aventurii, nici atracțiile filosofiei, îi prilejuiește lui Ibrăileanu o subtilă digresiune despre insensibilitatea cititorului obișnuit la deliciale stilului elaborat, independent de conținut.

Într-o povestire de Thomas Mann, Tonio Kröger, scriitor obsedat de artificii literari, se confruntă cu nedumeririle unei cititoare avidă de conținut și indiferentă la formă. Cu măsurată ironie, el îi spune că singura literatură modernă care ar

Luminița GHEORGHIU și Gabriela POPESCU.

Aurelian BĂRBIERU și Marius FLOREA VIZANTE

Mihaela TELEOACA, Delia NARTEA, Luminița GHEORGHIU și Gabriela POPESCU.

putea-o satisface este „admirabila literatură rusă“, deoarece doar aceasta păstrează încrederea naivă într-o realitate care poate fi „redată“.

„Admirabilei“ literaturi ruse îi aparține și piesa *Audiția* de Aleksandr Galin, autor de mare succes la public. Are, pentru a-l obține, tot ce-i trebuie: actualitate, emoție, umor, tandrețe. Mai mult, spre fericirea trupelor de teatru, are și multe roluri feminine. Ni se prezintă o „felie de viață“, din societatea Rusiei postcomuniste, pradă dezorientării și răsturnării de valori. Șase femei de diverse vârste și condiții sociale își caută șansa într-o selecție pentru a lucra în străinătate, în industria *entertainment*-ului. Intellectuala, artista, gospodina, aventurierele, mica întreprinzătoare au în comun fragilitatea și inutilitatea. Soții lor, când există, sunt ori înfrânți de viață (*losers*), ori desprinși de ele. Două dintre femei sunt tinere prinse în traficul de carne vie. Agitația în jurul concursului respectiv dezvăluie speranțe, drame, traume, regrete. Nimeni nu iese din impas, dar impasul este comentat, aprofundat, agrementat cu vodcă și lacrimi, cu râsete și cântece. Originalitatea piesei, câtă este, constă în prezența personajului *raisonneur*, Varia Volkova, care iese puțin din tiparele pitorescului previzibil. Regizorul Mircea Cornișteanu a stăpânit perfect numeroasa distribuție, reușind să îmbine diversitatea cu coerența. Spectacolul este dinamic, colorat și cizelat cu gust. Amintindu-ne de un mai vechi succes al regizorului – comedia englezescă *Chinezii* a lui Michael Frayn – remarcăm adecvarea cu care Mircea Cornișteanu se plasează, de fiecare dată, în ambianța culturală a piesei pe care o pune în scenă. Atunci, intuia perfect resorturile umorului britanic, acum, se simte la el acasă în haosul sentimental rusesc. Ritmul este viu și bine controlat, efectele vizuale sunt pregnante, decorul lui Puiu Antemir și costumele Ancăi Răduță sunt funcționale și expresive. Cred, însă, că episoadele revuistice, în care candidatele își exhibă talentele, sunt puțin lungite.

Actorii cuceresc sala aproape la fiecare replică. Aurora Leonte, după excelentul rol din *Marlene*, se dovedește, aici, un adevărat monstru sacru. De la un punct, însă,

Doru ANA, Florin ANTON și Luminița GHEORGHIU.

domină excesiv scena. Mihaela Teleoacă compune cu știință și simț al detaliilor un rol care balansează continuu între ridicol și sublim. Gabriela Popescu distonează atât cât trebuie față de rest, ea fiind singura „artistă” din grup, care arborează o ținută voit cabotină. Delia Nartea și Laura Creț (n-am văzut-o pe Irina Cornișteanu în rolul Lizei) au dezavantajul de a juca un același personaj, cele două eroine nefiind deloc diferențiate prin text. De fapt, avem de-a face cu un singur personaj, interpretat în tandem de două actrițe frumoase și talentate, care, însă, n-au cum să-și arate complexitatea. Marius Florea Vizante joacă modern, fiind în același timp degajat și controlat, fără să facă nici o concesie pitorescului ieftin. Aurelian Bărbieru, în rolul japonezului Aoki, este corect și amuzant, dar puțin inhibat, fără destulă vervă. Interpreții soților sunt inferiori actrițelor. Ei nu dau replicilor tăietura netă necesară, se mulțumesc să fie prezențe oarecum fără contur bine definit. Desigur, Florin Anton, Doru Ana, Ion Chelaru sunt actori importanți, carismatici, care trec rampa, dar prestația lor se situează în zona intuitivului și aproximativului, nu sub semnul lucidității. Cu un cap deasupra tuturor, Luminița Gheorghiu uimește prin precizia tăioasă a jocului ei inteligent și sofisticat. Regretata Vasilica Tastaman, distribuită inițial în acest rol, ar fi fost, probabil, mai pitoresc-vulcanică. Luminița Gheorghiu păstrează mereu o mică distanță față de personaj, ceea ce adaugă la savoarea interpretării.

Un asemenea spectacol nu schimbă istoria teatrului, o face însă mai frumoasă.

Teatrul de Comedie, București – Auditia de Aleksandr Galin. Traducerea: Ludmila Szekey Anton; versiunea scenică și ilustrația muzicală: Mircea Cornișteanu; regia artistică: Mircea Cornișteanu; decor: Puiu Antemir; costume: Anca Răduță; coregrafie: Răzvan Mazilu; efecte: Mihai Ciucă; asistent costume: Monica Răduță; acompaniament muzical: Radu Grațian. Cu (în ordinea indicată de autor): Aurora Leonte (Nina Karnauhova), Luminița Gheorghiu (Varvara Volkova), Delia Nartea (Katia Volkova), Laura Creț/Irina Cornișteanu (Liza Volkova), Mihaela Teleoacă (Tamara Pok), Gabriela Popescu (Olga Puhova), Marius Florea Vizante (Albert), Aurelian Bărbieru (Aoki Tetzudzin), Florin Anton (Boris Karnauhov), Doru Ana (Vasili Bok), Ion Chelaru (Viktor Puhov). Data reprezentației: 6 martie 2004.